

Mallorca 2017.

Jernbanernes Idrætsforening Aarhus på kombineret trænings og intern konkurrence tur til Mallorca.

Fredag d. 5. maj.

Det var dagen hvor fortroppen fra Aarhus skulle til Mallorca for at forberede den kommende uges træning for Jernbanernes Idrætsforening cykelafdeling.

Modsat tidligere år var det besluttet, at sende 6 ryttere i forvejen for at prøve terrænet af, inden de sidste 6 ryttere ville støde til truppen søndag aften.

Mads Andersen – Frank Schøler – Bjarne Holm – Frank Boje – Jes Berg Kristensen og Per H Mikkelsen tog alle afsted fredag formiddag. Ned til solen og varmen, mens vi sidste 6 måtte kæmpe endnu et par dage herhjemme i forårskulden, inden vi også kunne komme afsted.

De 6 kom alle godt derved. Kom hurtigt ud på hotellet og fik skiftet til cykeltøj, inden de 5 skulle hen til Huerzeler bicycle for at hente de forudbestilte cykler. Per havde sin egen cykel med derved. Det gav ham vist en lille fordel i løbet af ugen.

Første dag på cyklerne, blev ikke så lang, datidspunktet for ankomsten til Mallorca, var lidt sent, men 45 km og 380 højdemeter blev det da til.

Lørdag d. 6. maj.

Alle var klar til at rulle kl. 09:30 som aftalt. Turen gik først vest over igennem Palma hvor de fortsatte til Palmanova hvor de drejede nordpå mod Calvia` derfra begyndte der at komme lidt flere bakker på ruten og flere stignings procenter herefter gik det mod byen Valldemossa Frank S. og Per M. fik den geniale ide at de skulle prøve bakken op nede fra Port de Valldemossa, en 5 km opkørsel, det var ikke en stille og rolig opkørsel hvor man kunne nå at nyde udsigten på vej op, nej kæden skulle holdes stram hele vejen op tak for det Frank S. og Per. Der blev provianteret i Valldemossa og retningen blev sat hjem mod hotellet efter en hård og lang dag med *115 km. 1634 højdemeter.*

Søndag d. 7. maj.

De kørte en tur østpå for lige at prøve noget andet terræn, turen gik ud omkring Lluçmajor hvor de tog en sløjfe nord for byen og derefter kørte tilbage mod Can pastilla og Palma. Ikke så langt, men de ville også gerne lige have friske ben når de sidste ankom senere søndag aften. 75 km. 531 højdemeter blev det til.

Inden vi kommer længere i denne artikel, vil jeg gerne lige give jer lidt historie fra nogen af de byer som jeg nu i 3 år har underholdt Jernbanefritids læsere med.

Sa. Cabaneta.

Sa. Cabaneta er den by vi ryttere først støder på når tyren går ud forbi lufthavnen.

Fra den forhistoriske kultur fra det 13. til det 2. århundrede. Chr. Colonization i Sa Cabaneta er allerede kendt som fundene fra hulen af Son Caulelles vise i Sa Cabaneta. I 1745 blev byen grundlagt og kirken Sant Marçal bygget. Den første befolkning af bønder og arbejdere et sted steget hurtigt i befolkningen siden omkring Palma startede en byggeboom. I 1864 forstad til Palma var i forvaltningen Marratxí taget. I begyndelsen af det 20. århundrede, skotøjsindustrien, at arbejdsgiveren af befolkningen i Sa Cabaneta var. Fra anden halvdel af 1950'erne, en social og begyndte demografiske forandringer, som i henhold til en ekstra gradvis vækst. Nærheden til Palma og kaotiske byudvikling begunstiget udvidelsen som et boligområde i udkanten af Palma. I 2011 Sa Cabaneta en befolkning på 8.083 indbyggere havde.

Banyola.

Er den næste by som vi hvert år holer en lille pause på byens torv lige ved den flotte kirke.

Bunyola er kendt for sine mange herregårde der står i området, disse er beviser på tidligere tiders velmagtsdage, særligt Son Palouet, Finca Barcelona og Cas Xigarro er prangende med deres smukke omgivelser og udsigt over bjergene.

Selvom Bunyola oftest går unævnt forbi rejsebureauernes brochurer, er der stort set hele året rundt gang i caféerne omkring Sa Plaça. Dette er delvist takket være de mange cykelryttere, mountainbikere og vandrere, der nyder godt af Tramuntanabjergens vidunderlige natur, og som godt ved, at Bunyola er det perfekte sted at tage et hvil. Navnlig september, oktober, februar, marts, april og maj er der for alvor gang i cykelturismen på Mallorca. Det kan jeg godt skrive under på. Byen er et besøg værd.

Santa Maria.

Helt tilbage fra forhistorisk tid, for over 2.000 år siden, har området omkring den nuværende Santa Maria del Cami, været beboet af mennesker. Det viser fundne af rester, i grotterne Es Cabàs samt Cova des Moro, som menes at stamme fra den tidlige bronzealder.

Allerede omkring 1.400 år f.Kr. har man fundet beviser på dyrkning af jorden, på sletterne for foden af Tramuntana-bjergene vest for Santa Maria del Cami.

Særligt for den Santa Maria del Cami vi kender i dag er, at helt tilbage fra romernes tid og maurernes tid på øen, var det i virkeligheden hele tre landsbyer der udgjorde området, indtil omkring år 1300. Den nuværende by var delt i henholdsvis nord, syd og den tilhørende Canarossa nordvest for Santa Maria del Cami.

Maurerne brugte særligt området Canarossa til dyrkning af afgrøder, da det var dem, der fandt ud af at udnytte vandkilderne fra de nærliggende bjerge og bruge det til optimering af

dyrkningsprocesserne. Åen Coanegra kunne bruges til at tappe vand fra, som blev udledt til de mange oliventræer og vinstokke i området.

De tre små nabolandsbyer voksede op hver for sig. Først omkring år 1300 besluttede Kong Jaume II, at byerne skulle forenes. Huse blev bygget mellem nord og syd, til man til sidst kunne kalde det hele for én samlet by – Santa Maria del Cami var opstået.

Flere historikere har foreslået, at navnet under maurisk styre har været 'Mauia', hvilket betyder noget i stil med 'stop på vejen'.

Katedralen i Palma.

Den **Santa Maria Katedral i Palma**, som almindeligvis betegnes som **La Seu** (en titel også brugt af mange andre kirker), er en gotisk katolsk katedral beliggende i Palma, Mallorca, Spanien. Bygget af Crown of Aragon på stedet af en maurisk æra moské, katedralen er 121 meter lang, 55 meter bred og dens kirkeskib er 44 meter høj. Til sammenligning, højden af den centrale kirkeskibet når 33m i Notre Dame de Paris, 38m i Reims, 42m i Notre-Dame d'Amiens og 48m i Saint-Pierre de Beauvais, den højeste af alle gotiske katedraler.

Designet i den catalanske gotisk stil, men med nordeuropæiske indflydelser, blev det begyndt af kong James I af Aragonien i 1229, men først færdig i 1601. Den sidder i den gamle by Palma på toppen af tidligere citadel af den romerske by, mellem kongeslottet La Almudaina og biskoppelige palads. Det overser også Parc de la Mar og Middelhavet.

I 1901, halvtreds år efter en restaurering af katedralen var begyndt, Antoni Gaudí blev opfordret til at overtage projektet. Mens nogle af hans ideer blev vedtaget - flytter korstolene fra midten kirkeskibet at være tættere på alteret, samt en stor baldakin - Gaudí opgav sit arbejde i 1914 efter et skænderi med entreprenøren. De planlagte ændringer var væsentlige kosmetiske snarere end strukturelle, og projektet blev annulleret kort efter.

Ja, som man kan læse er der masser af kulturelle muligheder ud over sol – strand og cykling på Mallorca.

Søndag aften d. 7. maj.

Her lattede maskinen med de sidste af Jif's cykelhold til en lille uges træning i Mallorcas bjerge. Præcis 2 timer og 40 min senere satte maskinen hjulene på lufthavnens landingsbane i Palma.

Ryanair er kendt for billige priser, men også for at straffe deres passagerer økonomisk, når de ikke gør som beskrevet i reglerne, Mere om det til sidst i denne artikel.

Herefter tog det kun en 30 minutters tid inden vi var ude på vores base, som i år var hotel Roc Linda tæt på lufthavnen og en meget flot strand kun 300 meter derfra.

Hotellet havde sørget for en pose til hver med lidt sen aftensmad, som i hvert tilfælde nogen af os nød på terrassen ved midnatstide, inden en lang dag var ovre og trætheden indfandt sig.

Næste dag skulle der jo snakkes med fronttroppen, som allerede var ankommet til Palma fredag. De havde derfor allerede 3 dage på cyklerne desuden skulle vi hen og hente vores bestilte cykler hos Huerzeler bicycle, som er Mallorcas største udlejningsforretning for både almindelig cykler og så dem, som vi nørder cykler på.

Oprindeligt skulle vi have boet på hotel Roc Leo, som ligger kun ca. 700 meter fra Roc Linda, men det var under renovering. Derfor blev vi flyttet, hvilket ikke betød noget, da det er samme hotelkæde.

Så Frank og Lisa Andersen – Finn T Larsen – rutechef Flemming Thomsen samt teamchef Stig K Nielsen og denne artikel forfatter Christian Hagensen faldt alle til ro lige inden midnat, klar til mandagens strabadser i Mallorcas bjerge.

Vi lukkede alle øjnene i visheden om, at mandagen ville byde på sol fra en skyfri himmel og 24 – 27 grader i skyggen, så det var bare med at huske solcremen inden vi kom på cyklerne mandag. (Ja hvem glemte det, jo Teamchef Stig. Mandag aften lignede han en kogt krebs visse steder på kroppen, så kan han lære det, kan han.)

Mandag d. 8. maj.

Mandag morgen ved morgenbordet mødte vi så fortroppen, som bestod af Per – Mads – Frank S – Frank B – Bjarne og Jes. De var som før nævnt sendt derned i forvejen for at rekognoscerer terrænet, så vi andre kunne læne os op af dem når vi ankom.

Det var en lidt anderledes planlægning i forhold til de tidligere år. Team chef Stig havde haft en længere snak med rutechef Flemming om det strategiske i, at sende en fortrop, hvad viste sig, at være en god ide, da bl.a. bjergvejen op forbi militær kasernen bag Palma de første dage var lukket på grund af noget militær cross cykelløb. Dermed kunne rutechefen ændre på taktikken og lægge ruten på netop denne stigning til den sidste dag.

De først ankommende kunne fortælle om terrænet, som heldigvis ikke havde forandret sig siden sidste år, hvad også ville have været underligt, så det var bare med at få tanket op og komme ud på cyklerne hurtigt.

Når ruterne skal planlægges på sådan en uge er der faktisk ”kun” 2 veje ud fra Palma og det område vi bor i hvis man er på cykel. Det er ud forbi lufthavnen videre ud forbi Sa. Cabaneta op mod Banyola og Coll de Soller eller også langs cykelstien ind til Palma centrum forbi den smukke Cateral, som kan ses langt fra også når man lander eller letter fra lufthavnen – herefter som før beskrevet op til stigningen ved kasernen som er ca. 7 km lang og har en stigningsprocent på ca. 8,5 %

Efter vi sidst ankomme havde fået udleveret vores cykler, mødtes vi alle ved hotellet, hvor rutechef Flemming kort fortalte om dagen rute, som skulle gå ud forbi lufthavnen videre forbi Sa. Cabaneta op til Banyola med et holdt på den lokale tankstation lige før hvor Coll de Soller den starter i ensom majestæt rejser den sig op i 497 meter over havet og en gennemsnits stigning på 5,4 % og 5 km. lang ikke slem, faktisk en rigtig smuk stigning med udsigt over dalen og Palma i baggrunden.

Inden vi kom så langt, skulle vi som før nævnt lige derud af, ja det skete med ”130 km” i timen, sådan følte det på kroppen og i benene, som jo lige skulle i gang. Det ene øjeblik kørte vi 35 så 40 så 45 så 35. Ro på blev der råbt. Gear ned, så 33 og igen op med hastigheden. Det var ikke lige det smarteste. Så stille og roligt blev vi 12 til mindre grupper, som dog igen blev samlet oppe på toppen på Coll de Soller 497 meter over havet med den fantastiske udsigt.

Her var der lige en kort pause inden rutechef Flemming beordrede feltet nedad mod Port de Soller. Dog valgte vandbærer Christian klogelig, at køre modsat resten af dagen alene.

De andre fortsatte ned til Port de Soller, hvor der blev tisset af og provianteret inden ruten gik op og ned ud og ind mod Valldemosa langs kysten og videre mod Palma og kaffebaren, som hverdag blev besøgt for de flestes vedkommende. Ca. 115 km blev det til for dem, der valgte den tur.

Christian derimod tog turen ned af Soller stigningen igen videre ned mod Bunyola og ned med Sant Maria. Herefter ud til den hvide by Inca – tilbage mod og op til Alaro, herefter tilbage til Santa Maria og hele vejen tilbage i modvind (ca. 25 km) forbi lufthavnen og ned til stranden, hvor en kold øl blev nydt inden en velfortjent gang massage blev modtaget på et tæppe nede i sandet. 151 km sagde computeren ved stranden.

Efter et velfortjent bad og en fantastisk aftensmad, hvor dagens strabadser blev snakket godt igennem, ligesom historier fra tiden først i 1980'erne, hvor vi fleste blev ansat i DSB blev flittigt fortalt sammen med et par velfortjente glas rødvin. Herefter gik alle på deres værelser for at slappe af inden næste dags rute skulle gennemkøres tirsdag.

SUPER DAG MED MASSER AF HØJDEMETER OG EN FANTASTISK RUTE FOR OS ALLE.
Rygterne gik på, at vi alle skulle på minimum 180 km tirsdag. UHA, de lover atter en solrig dag.

Tirsdag d.9. maj.

Tirsdag morgen ringede vækkeuret kl. 07.00 – gardinet blev trukket fra og døren ud til altanen åbnet, så den opadgående sol kunne skinne ind mens varmen strømmede ind ad døren og flyene lettede og landede i en lind strøm ganske få kilometer væk. Ikke dårligt at starte dagen på den måde. Mallorcas lufthavn er en af de mest benyttede i hele Europa med et fly der letter og lander hvert minut døgnet rundt. Utroligt men sandt.

Mallorca er ikke kun kendt for sol og strand, men så sandelig også for at vandre og cykelture i det smukke landskab hvilket også flere hundredetusinde cykelryttere har fundet ud af. Det er lige fra de professionelle hold til amatørerne ude omkring i de danske cykelklubber, som år efter år rykker en uge eller 2 til øen for at få træning og samtidig oplevelser i Mallorcas bjerge, som snildt kan måle sig med Alpernes stigninger.

Tirsdagen skulle senere vise sig, at være dagen hvor vi 12 ryttere blev sprængt i flere mindre hold som dagen skred frem.

Inden vi kom så langt, skulle vi alle lige mødes nede ved stranden det sædvanlige sted, hvor vanddunkene skulle fyldes med diverse væsker, så alle havde mulighed for senere på dagen, at tanke depoterne op med gel – energibar – Red Bull eller andet godt til kroppen ude på ruten. Herudover skulle det sædvanlige holdbillede tages, så vi på den måde gennem denne artikel kunne vise hvem vi er over for Jernbanefritids læsere.

Bjarne kunne desværre fortælle dårligt nyt derhjemme fra. Hans nabo på kun 46 år vågnede ikke op om morgen, han var bare død hen over natten. Det betød, at Bjarne allerede sagde fra efter ca. 14 km. Puls var alt for høj ligesom der var for mange tanker om det der var sket derhjemme. Fuldt forståeligt.

Dagens rute var planlagt til at gå ud forbi lufthavnen videre ud mod Sa. Cabaneta. Herfra op til Banyola op ad Soller stigningen ned på bagsiden herefter til højre op mod appelsinlunden over et par bjergtoppe inden turen skulle gå tilbage til Palma.

Sådan skulle det ikke gå. Efter ca. 18 km, skulle vi have drejet mod højre. Christian rullede forrest ned mod rundkørslen. Han kunne godt høre, at rutechef Flemming længere bagude råbte, at vi var forkert på den. Christian fortsatte stille og roligt ned til rundkørslen og videre rundt om den. Da han så kom tilbage var alle væk og over alle bjerge. Senere viste det sig, at under forvirringen havde Mads og Per lige rørt hinanden med cyklerne, så de begge måtte en tur i asfalten. Det var så heller ikke dagens sidste uheld. Desværre, men det kommer jeg tilbage til.

Christian fortsatte derfor alene op mod Bunyola og videre op at Soller stigningen, hvor udsigten igen blev beundret, inden turen gik ned mod Soller og Port de Soller. Efter en lille pause gik turen så tilbage op mod Coll de Soller 497 meter over havet, men denne gang fra bagsiden, hvor stigningen er ca. 9 km lang med et snit på ca. 7 %. Da toppen blev nået igen gik det ned mod

Bunyola og videre til Santa Maria og op mod Alaro – derfra ned mod hovedvejen mod Inca. Her mødte Christian så pludselig Jes – Finn og Frank B, som viste sig var på vej til Palma. Efter en hidsig jagt fangede Christian dem. De følges herefter ned til det punkt, hvor de var skildtes 3 timers tid før. Her kørte de 3 videre ned mod Palma, mens Christian lige ville tage turen en gang mere op ad Soller stigningen ned til Bunyola – videre til Sant Maria op til Alaro, hvor der var tid til en lille pause og få tanket Red Bull på tanken, inden turen hurtigt gik ned mod Palma og stranden, hvor dagens massage ventede efter de i dag gennemførte 177 km.

Her mødte han først Bjarne, som kunne fortælle, at han var kørt ned mod kysten for dernæst at køre ned mod hotellet. Men nu er Bjarne jo ikke den bedste til at orienterer sig så det blev til lidt mere med både den ene og den anden vej rundt om lufthavnen. Inden han fandt tilbage havde han alligevel kørt 95 km.

Lise og Frank kom som de næste ned til stranden for at få lidt massage. De kunne så fortælle, at Jes var styrtet og var efterfølgende blevet kørt på hospitalet, hvor det var konstateret, at han havde brækket hoften og skulle opereres den følgende dag. En rigtig træls slutning på dagens træning ikke mindst for Jes. Vi føler alle for ham.

Onsdag d. 9. maj.

Dag 6 for nogen og dag 3 for os der først ankom søndag aften. Uret ringede 07.15. Modsat den foregående dag var der skyer på himlen, men der gik ikke lang tid før der var fuld sol og omkring 24 grader, så en varm dag ventede forude.

Inden vi kom så langt, hvor dagens rute der som sædvanlig var udstykket af rutechef Flemming dog i et samarbejde med den øvrige trup kunne tage sin begyndelse, var der en del snak frem og tilbage, inden der var enighed om ud til appelsinlunden med de 14 km, nedad til hullet og så hele vejen op igen. Inden da skulle Frank B lige have lejet en ny cykel, da den første blev stjålet i forbindelse med Jes styrtede.

Der skete det i forbindelse med styrtet, at Frank B tog med Jes i ambulancen til hospitalet, da Jes ikke lige er den bedste til sprog. Finn blev ved cyklerne for på en eller anden måde, at sikre dem så han kunne cykle hjem efter en taxa, som sammen med ham kunne hente dem. Desværre gik det ikke så godt. Da Finn kom tilbage til Sa. Cabaneta, var Jes's og Frank B's cykler stjålet.

Derfor ny cykel til Frank. Dog blev den lejet et helt andet sted, da det ikke lige var til at forklarer det andet sted, at der lige var 2 cykler stjålet.

Alle var endelig klar til afgang kl. 09.30 fra stranden. Rask gik det ud mod og forbi lufthavnen, ud mod Sa. Cabaneta, for bl.a. se og snakke med en Englænder, som hjalp under uheldet dagen før, Han kunne desværre ikke hjælpe med cyklerne. Noget uheldigt at han ikke blev spurt, om han kunne have opbevaret dem dagen før.

Herefter var planen, at køre videre mod Soller stigningen, hvor nogen ville ned på den anden side mod Port De Soller, for dog efterfølgende, at dreje mod appelsinlunden og de magiske 14 km. ned og op samme vej.

Men – men lang tid før i et T kryds ønskede et par stykker, at dreje til højre og dermed tage en anden vej til appelsinlunden via små cykelveje forbi den kendt hvide by Inca. Frank B og Flemming ville ikke med ned i bunden og de 14 km. op igen. I stedet efter en pause vendte de og kørte tilbage mod Palma til kaffebaren for at nyde lidt kage og kaffe.

Lise – Frank A – Per – Frank S – og Stig tog alle turen ned og op igen, inden det gik mod Palma.

Dog var det en noget splittet trup, der ankom tilbage til stranden godt trætte. Her mødte de Finn – Bjarne og Christian som alle også var ankommet noget splittet. Dog havde de alle 3 inden de kom så langt kørt turen en anden vej op til Soller stigningen videre tilbage over Bunyola og Santa Maria op til Alaro, hvor der blev tanket op ved en lille kiosk, inden det gik rask ned mod Palma. Christian

havde ikke fået nok, så han sagde farvel og på gensyn til de 2 andre og tog så lige samme tur en gang til alene, dagen endt for Christian på 176 km.

Efter bad og afslapning inden aftenmaden skulle indtages, blev det aftalt, at Stig - Flemming og Finn ville tage en tur ud til Jes for, at høre hvordan han havde det. Han var heldigvis ved godt mod. Han var blevet opereret ved 14 tiden og havde ved den lejlighed fået indsat en plade. Han havde også fået at vide, at han ikke ville få nogen men og også kom på cyklen igen. Heldigvis havde SOS handlet hurtigt og bestilt en dansk sygeplejerske, som ville komme ned og sikre hjemtransporten inden for 2 – 3 dage.

Torsdag d. 11. maj.

Sidste dag på cyklerne inden hjemturen meget tidligt fredag morgen.

Sidste dag på cykel efter en begivenhedsrig uge med masser af oplevelser og gode træningskilometer op – ned ud og ind i Mallorcas landskab var ved at være overstået. Inden da skulle dagens rute lige aftales med rutechef Flemming.

Turen blev aftalt til at gå ind mod Palma forbi den flotte katedral, som ligger tæt på havnen med alle de flotte både. Herefter op gennem byen mod militær forlægningen som ligger oppe ad bjergskråningen bag byen. Den var heldigvis igen farbar efter den først på ugen havde været spærret, som før nævnt i artiklen.

Her kl. 09.45 var der en skyfri himmel med ca. 24 grader i skyggen. Når man så rammer stigningen som er ca. 6 – 7 km. lang og har en stigningsprocent på 8,5 og der overhovedet ikke er noget vind, ja så kommer man altså til at svede ikke kun lidt, men rigtig meget skal jeg hilse og sige. Nå men vel op kom vi alle sådan lidt i spredt orden. Efter en kort pause gik det rask ned ad bjerget på den modsatte side, hvor hårnålesving efter hårnålesving blev forceret mens oliventræerne stod majestætisk på bjergets sider.

I bunden skiltes vi så i 2 grupper. De fleste ville ud mod Valldemossa - videre ad små vej tilbage til Palme, men inden de kom så langt skete der lige et uheld mere, dog ikke af den værste slags såmænd, nej Per skulle tanke energi via en energibar, så mens landskabet fløj afsted blev energibaren åbnet og tykket i, med det resultat, at en tand knækkede. Så nu er der igen penge til tandlægen i den kommende uge. TRÆLS FOR PER.

Finn – Frank B og Christian ville ikke med på denne rute. De vendte i stedet tilbage mod Palma, dog uden om det bjerg de lige var kommet op ad. Inden de kom helt ind til centrum drejede de af og kom derfor forbi hospitalet hvor Jes lå. Men de var dog ikke derinde, da man ikke lige stille cykler fra sig på Mallorca. (2 cykler stjålet måtte være nok).

Herefter kørte de igen op mod Soller. De 2 ville dog ikke med hele vejen, i stedet tog de en afstikker til høje dog lidt for tidligt med det resultat, at de endte inde i et meget stort industrikvarter, hvor der kun var en vej ud og det var den vej, de kom ind ad. Inden de kom så langt gik der en rum tid efter hvad Finn fortalte, men heller ikke Finn er den bedste til at finde rundt siger han selv.

Christian derimod ville lige for en sidste gang en tur op ad Soller stigningen og efterfølgende rundt i landskabet, inden det gik tilbage til hotellet for at skiftet cykelskoene ud med almindelige sko, da cyklen efterfølgende skulle afleveres ved Huerzeler bicycle. Dermed var ugen slut og der var tid til at få snakket med de andre om oplevelserne på cyklen, som for Christians vedkommende bød på knapt 700 km. på de 4 dage.

Da cyklerne var afleveret, gik vi alle stille og roligt langs promenaden i dejlig vejr hen til vores sædvanlige samlings punkt, hvor vi nød et par kolde øl mens snakken gik og et par stykker af os fik en sidste massage.

Aftenen blev brugt til at få pakket ned i kufferterne og hygget, da vi jo allerede skulle ud til lufthavnen lidt i kl.5.

Fredag d. 12. Maj.

Inden uret ringede bankede Finn allerede på døren for at sikre sig, at vi var oppe. Det var vi ikke, men kom det hurtigt. Hotellet tilbød en kop kaffe og juice inden taxaerne hentede os.

Vel ankommen til lufthavnen skulle vi bare lige vise vores bording kort, som jo Ryanair kræver man selv ud printer. Gør man ikke det, koster det 50 Euro/person. Desværre havde turchefen Stig ikke fået det gjort. Så efter at være kommet igennem en lang kø, kun for at konstaterer at vi fik et papir, hvor der stod 11 x 50 Euro, som vi så kunne gå hen og betale et andet sted. Herefter tilbage igen for af få vores bording kort. Alt dette mens tiden gik vel hurtigt. Flyet ville afgå 06.50 og nu var der kun 45 min til afgang, da vi fik bording kortene udleveret og når man så kender lufthavnens størrelse og samtidig skal gennem sikkerhedstjekket, ja så bliver man lidt klam.

Nå ja, så blev Christian også lige udpeget til, at skulle have tjekket alt bagage for narko. Igennem kom vi dog alle og heldigvis nåede vi også vores fly, som efterfølgende satte landingshjulene sikkert på Billunds landingsbane 09.45 præcis til tiden 2 timer og 40 min efter vi slap startbanen på Mallorca.

Vi ankom til Billund efter en fantastisk uge med sol – sommer på Mallorca, i Billund var der også et lille strejf af sommer hvor solen skinnede, men der var kun 15 grade.,,idt af en kontrast ned fra Mallorca med 24 – 27 grader.

Kæmpe stor tak til Stig for tilrettelæggelsen af turen og Flemming for ruteplanlægningen. Tak til Bjarne – Finn – Frank B – Lise – Frank A - Frank S - Mads – Jes og Per for godt kammeratskab og hygge både under turene, men så sandelig også når vi ikke var på cyklerne.

Hvor turen går hen i 2018 kan kun tiden vise, men jeg er klar hvorhen den går hen.

Christian Hagensen
Vandbærer på turen